SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2014

9/2014

Laki

valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2013

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää taloudellista kasvua, työllisyyttä sekä muita elinkeinopoliittisia tavoitteita myöntämällä avustuksia erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten käynnistämistä, kasvua ja kehittämistä edistäviin hankkeisiin.

Avustuksia myönnettäessä tulee ottaa huomioon Euroopan unionin ja kansallisen alueja rakennepolitiikan tavoitteet. Kilpailunäkökohtien huomioon ottamisesta säädetään valtionavustuslain (688/2001) 7 §:n 1 momentin 4 kohdassa.

Avustuksia suunnataan korkeatasoisiin, yritystoimintaa edistäviin hankkeisiin tavoitteena yritysten pitkän aikavälin kilpailukyvyn parantaminen sekä yritystoiminnan uusiutuminen.

2 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään niistä perusteista, joita noudatetaan myönnettäessä yrityksen kehittämisavustusta ja yritysten toimintaympäristön kehittämisavustusta muualla Suomessa kuin Ahvenanmaan maakunnan alueella.

Tässä laissa tarkoitettuihin avustuksiin sovelletaan, mitä alueiden kehittämisen ja rakennerahastohankkeiden rahoittamisesta annetun lain (8/2014) 3 luvussa säädetään.

Lisäksi tässä laissa tarkoitettuihin avustuksiin sovelletaan, mitä valtionavustuslaissa säädetään, jollei jäljempänä muuta säädetä.

3 §

Määräraha

Avustuksia voidaan myöntää enintään valtion talousarviossa hyväksyttyyn enimmäismäärään. Valtion talousarvioon otetaan tarpeellinen määräraha myönnettyjen avustusten maksamista varten.

Tämän lain mukaisiin avustuksiin voidaan käyttää osarahoituksena Euroopan unionin rakennerahastojen varoja. Tätä lakia sovelletaan myös rakennerahastojen varoihin, jollei Euroopan unionin lainsäädännöstä muuta johdu.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *pienellä yrityksellä* yritystä, joka täyttää

HE 174/2013
TaVM 33/2013
EV 173/2013

mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY olevan pienen yrityksen määritelmän tai kyseisen suosituksen korvaavan vastaavan määritelmän;

2) *keskisuurella yrityksellä* yritystä, joka täyttää 1 kohdassa tarkoitetussa suosituksessa olevan keskisuuren yrityksen määritelmän tai kyseisen suosituksen korvaavan vastaavan määritelmän;

3) *suurella yrityksellä* muuta kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua yritystä;

4) *aineellisella investoinnilla* maa-alueiden, rakennusten, koneiden, laitteiden ja kaluston hankintaa sekä koneiden ja laitteiden pitkäaikaista vuokraamista;

5) *aineettomalla investoinnilla* tekniikan siirtoon liittyvien patenttioikeuksien, käyttölupien, taitotiedon ja patentoimattoman teknisen tietämyksen hankintaa;

6) *investoinnilla* aineellista ja aineetonta investointia;

7) *kehittämistoimenpiteellä* yrityksen liiketoimintaosaamisen, kansainvälistymisen, tuotteiden, palvelujen ja tuotantomenetelmien kehittämistä, hankkeiden valmistelua sekä muuta niihin rinnastettavaa yritystoiminnan merkittävää kehittämistä.

5 §

Viranomaiset

Tässä laissa tarkoitettuja avustuksia koskevia asioita käsittelevät elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset.

2 luku

Avustusmuodot

Yrityksen kehittämisavustus

6 §

Avustuksen saajat

Yrityksen kehittämisavustusta myönnetään vain pienille ja keskisuurille yrityksille, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Avustusta ei voida myöntää kalatalouteen, maatalouteen eikä metsätalouteen. Avustusta ei voida myöntää myöskään maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen.

Avustuksen myöntämisessä on otettava huomioon myös Euroopan unionin toimialakohtaiset rajoitukset.

7 §

Rahoitettava toiminta

Yrityksen kehittämisavustusta voidaan myöntää aineellisiin ja aineettomiin investointeihin sekä kehittämistoimenpiteisiin.

8 §

Avustuksen myöntämisen edellytykset

Avustusta voidaan myöntää, jos:

1) yrityksellä arvioidaan olevan edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan;

2) avustuksella arvioidaan olevan merkittävä vaikutus hankkeen toteuttamiseen; ja

3) hankkeen arvioidaan olevan yrityksen toiminnan kehittämisen kannalta merkittävä.

9 §

Avustuksen myöntäminen suurelle yritykselle

Yrityksen kehittämisavustusta voidaan myöntää suurelle yritykselle 7 §:n mukaiseen investointiin, joka toteutetaan alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain (7/2014) mukaisella I tai II tukialueella.

10 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yrityksen kehittämisavustuksen myöntämisen edellytyksistä, hyväksyttävistä menoista ja tukitasoista sekä yrityksen kehittämisavustuksen ja muiden valtiontukien yhteenlasketuista enimmäismääristä.

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustus

11 §

Avustuksen saajat

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustusta voidaan myöntää voittoa tavoittelemattomille julkisille ja yksityisille yhteisöille sekä säätiöille hankkeisiin, joiden tarkoituksena on yritysten toimintaympäristön tai yritystoiminnan kehittymisedellytysten parantaminen.

12 §

Rahoitettava toiminta

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustusta voidaan myöntää yritystoiminnan kannalta tarpeellisiin selvityksiin, yritysten tarvitsemien palvelujen kehittämiseen, yritysten yhteistyön edistämiseen sekä muihin yritysten toimintaympäristöä ja kehittymisedellytyksiä parantaviin hankkeisiin.

13 §

Avustuksen myöntämisen edellytykset

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hankkeen arvioidaan edistävän merkittävästi alueen pienten ja keskisuurten yritysten käynnistämistä, kasvua tai kehittämistä. Lisäksi edellytetään, että avustuksella arvioidaan olevan merkittävä vaikutus hankkeen toteuttamiseen ja avustuksen saajalla arvioidaan olevan riittävät taloudelliset ja muut edellytykset toteuttaa hanke sekä hankkeen luonteen sitä edellyttäessä vastata toiminnan jatkuvuudesta myös hankkeen toteuttamisen jälkeen.

14 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yritysten toimintaympäristön kehittämisavustuksen myöntämisen edellytyksistä sekä hyväksyttävistä menoista ja tukitasoista.

3 luku

Avustuksen hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

15 §

Avustuksen hakeminen

Avustusta haetaan sähköisesti siihen tarkoitetussa verkkopalvelussa. Avustusta voidaan hakea myös lomakkeella, joka toimitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen.

Avustusta on haettava ennen hankkeen aloittamista.

Tarkempia säännöksiä avustuksen hakemisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

16 §

Avustuspäätös

Avustuksesta päättää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja tämän lain nojalla valtioneuvoston asetuksella säädetään, avustuksen saajan on noudatettava avustuspäätöksessä olevia ehtoja ja rajoituksia.

Tarkempia säännöksiä avustuspäätöksen tekemisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Avustuksen maksaminen

Avustuksen maksamista haetaan sähköisesti siihen tarkoitetussa verkkopalvelussa. Maksamista voidaan hakea myös lomakkeella, joka toimitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus maksaa avustuksen takautuvasti toteutuneiden menojen perusteella, myöntämispäätöksessä asetettujen tarkempien ehtojen ja hyväksyttävän selvityksen perusteella. Avustus voidaan maksaa myös päätöksessä määrätyn kustannusmallin mukaisesti. Avustuksesta voidaan maksaa ennakkoa, jos se on avustuk-

sen käytön kannalta perusteltua sekä sen käytön valvonnan kannalta tarkoituksenmukaista.

Tarkempia säännöksiä avustuksen maksamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Maksamisen keskeytys

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen keskeytettäväksi siten kuin valtionavustuslain 19 §:ssä säädetään.

4 luku

Avustuksen käyttö ja valvonta

19 §

Avustuksen käyttö

Avustusta saadaan käyttää ainoastaan avustuspäätöksen mukaiseen tarkoitukseen.

Pienten ja keskisuurten yritysten tulee käyttää investointiin myönnetyn avustuksen kohteena olevaa omaisuutta kolme vuotta ja muiden avustuksen saajien viisi vuotta avustuksen viimeisen erän maksamisesta. Erityisestä syystä avustuksen myöntävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi määrätä käyttöajaksi enintään kymmenen vuotta.

20 §

Valvonta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia avustusten myöntäjinä ja maksajina valvoo työ- ja elinkeinoministeriö. Tarkastuksissa voidaan käyttää apuna muuta viranomaista tai ulkopuolista tilintarkastajaa. Avustusten käyttöä valvovat työ- ja elinkeinoministeriö ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, jotka voivat käyttää apuna tarkastuksissa muuta viranomaista tai ulkopuolista tilintarkastajaa.

Ulkopuolisen tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja (JHTT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (JHTT-yhteisö), Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (KHT-yhteisö) taikka kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (HTM-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (HTM-yhteisö). Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta päävastuullinen tilintarkastaja.

Tilintarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tarkastustehtävää. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

21 §

Tarkastusoikeus

Työ- ja elinkeinoministeriöllä ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella sekä niiden käyttämällä tarkastajalla on oikeus tarkastaa avustuksen hakijan ja avustuksen saajan liiketoimintaa avustuksen myöntämisen ja käytön edellyttämässä laajuudessa. Tarkastuksen suorittamiseksi avustuksen hakija tai avustuksen saaja on velvollinen ilman aiheetonta viivytystä korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle kaikki tarvittavat asiakirjat ja muun avustuksen käyttöön liittyvän aineiston sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksessa. Tarkastusta suorittavalla on oikeus tässä tarkoituksessa päästä tarkastettavan hallitsemiin tai käytössä oleviin tiloihin ja alueille. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa. Tarkastuksessa on noudatettava, mitä hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään.

Tarkastusta suorittavalla on oikeus ottaa asiakirjat ja muu edellä tarkoitettu aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Asiakirjat ja muu luovutettu aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa. Tarkastusta suorittavan pyynnöstä tarkastettavan tulee myös antaa tiedot, jotka ovat tarpeen tarkastuksen asianmukaiseksi toteuttamiseksi.

Poliisi-, tulli-, ulosotto- ja veroviranomaisen on korvauksetta annettava tässä pykälässä tarkoitetun tarkastuksen suorittamiseksi tarpeellista virka-apua.

22 §

Oikeus tietojen saamiseen

Työ- ja elinkeinoministeriöllä on salassapitosäännösten estämättä ja korvauksetta oikeus saada elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta avustusjärjestelmän hallinnoinnin edellyttämiä tarpeellisia tietoja ja selvityksiä avustusten hakemisesta, myöntämisestä, maksamisesta ja valvonnasta. Työ- ja elinkeinoministeriöllä sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on sama oikeus saada tietoja avustusten käytöstä avustuksen saajilta.

Työ- ja elinkeinoministeriöllä sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus korvauksetta saada muulta viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitamaan asetetulta yhteisöltä ja henkilöltä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä koskeva, valvontavelvollisuuden hoitamiseksi tai avustushakemuksen käsittelemiseksi välttämätön tieto, joka muutoin olisi pidettävä salassa. Lisäksi tietojen saamisesta on voimassa, mitä siitä valtionavustuslain 31 §:ssä säädetään.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot voidaan luovuttaa myös konekielisessä muodossa tai teknisen käyttöyhteyden avulla.

23 §

Tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tämän lain mukaista tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja luonnollisen henkilön, yhteisön tai säätiön taloudellisesta asemasta, liike- ja ammattisalaisuudesta taikka luonnollisen henkilön henkilökohtaisista oloista luovuttaa työ- ja elinkeinoministeriölle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, Innovaatiorahoituskeskus Tekesille, valtion erityisrahoitusyhtiölle, maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle, työ- ja elinkeinotoimistolle sekä veroviranomaiselle, jos se on tarpeen asianomaiselle viranomaiselle tai erityisrahoitusyhtiölle kuuluvien avustusasioiden käsittelyn tai valvontatehtävien hoitamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot voidaan luovuttaa myös konekielisessä muodossa tai teknisen käyttöyhteyden avulla.

24 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Avustuksen saaja on velvollinen säilyttämään kaiken hankkeeseen liittyvän kirjanpitoaineiston ja muun aineiston niin, että avustuksen käytön valvonta on mahdollista. Kirjanpitoaineisto on säilytettävä siten, kuin kirjanpitolain (1336/1997) 2 luvun 9 ja 10 §:ssä säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä asiakirjojen säilyttämisestä.

5 luku

Avustuksen palauttaminen ja takaisinperintä

25 §

Avustuksen palauttaminen

Avustuksen saajan tulee viipymättä palauttaa virheellisesti, liikaa tai ilmeisen perusteettomasti saamansa avustus tai sen osa. Avustuksen saajan tulee palauttaa avustus tai sen osa myös, jos sitä ei voida käyttää avustuspäätöksessä edellytetyllä tavalla. Jos palautettava määrä on enintään 100 euroa, se saadaan jättää palauttamatta.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske laskennallisen perusteen mukaan myönnetyn avustuksen ja toteutuneiden kustannusten välistä erotusta.

26 §

Investointiin kohdistuneen avustuksen takaisinperintä toiminnan lopettamisen vuoksi

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on määrättävä investointiin kohdistuneen avustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu avustus tai sen osa takaisin perittäväksi, jos avustuksen saaja on 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun käyttöajan kuluessa:

1) lopettanut toimintansa tai supistanut olennaisesti avustuksen kohteena olevaa toimintaa avustukselle säädetyn tukitason piiriin kuuluvalla alueella;

2) luovuttanut toiselle avustuksen koh-

teena olleen toiminnan tai omaisuuden taikka osan siitä, eikä tilalle ole hankittu uutta vastaavaa omaisuutta; taikka

3) asetettu konkurssiin.

Takaisinperittäväksi on määrättävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa se osuus maksetun avustuksen määrästä, joka saadaan vähentämällä omaisuuden käyttöaikaa vastaava osuus 19 §:n 2 momentissa tarkoitetusta käyttöajasta.

Jos takaisinperittävä määrä on enintään 100 euroa, se saadaan jättää perimättä.

27 §

Velvollisuus avustuksen takaisinperintään muilla perusteilla

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on määrättävä avustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu avustus tai sen osa takaisin perittäväksi, jos avustuksen saaja on:

1) jättänyt palauttamatta sellaisen avustuksen tai sen osan, joka 25 §:n mukaan on palautettava;

2) käyttänyt avustuksen olennaisesti muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty;

3) antanut viranomaiselle väärän tai harhaanjohtavan tiedon seikasta, joka on ollut omiaan olennaisesti vaikuttamaan avustuksen saantiin, määrään tai ehtoihin, taikka salannut sellaisen seikan;

4) jättänyt ilmoittamatta avustuksen maksamiseksi oikeat ja riittävät tiedot;

5) kieltäytynyt 21 §:n vastaisesti esittämästä tarkastuksessa tarvittavaa aineistoa tai muuten avustamasta tarkastuksessa; taikka

6) muutoin 1—5 kohtaan verrattavalla tavalla olennaisesti rikkonut avustuksen käyttämistä koskevia säännöksiä tai avustuspäätöksen ehtoja.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on määrättävä avustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu avustus tai sen osa takaisin perittäväksi myös silloin, kun Euroopan unionin lainsäädännössä sitä edellytetään.

Jos takaisinperittävä määrä on enintään 100 euroa, se saadaan jättää perimättä.

28 §

Avustuksen harkinnanvarainen takaisinperintä

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun avustuksen tai sen osan takaisin perittäväksi, jos avustuksen saaja on:

1) jättänyt ilmoittamatta toiminnan lopettamisesta tai muista avustuspäätöksen ehtojen noudattamisen valvomiseksi tarvittavista seikoista;

2) jättänyt ilmoittamatta avustuksen käyttötarkoituksen muutoksesta tai muusta avustuksen käyttöön vaikuttavasta muutoksesta; taikka

3) menetellyt tosiasiallisesti 26 tai 27 §:ssä taikka 1 tai 2 kohdassa säädettyyn rinnastettavalla tavalla antamalla avustuksen myöntämiseen, maksamiseen tai käyttämiseen liittyvälle seikalle muun kuin asian todellista luonnetta tai tarkoitusta vastaavan oikeudellisen muodon.

Jos takaisinperittävä määrä on enintään 100 euroa, se saadaan jättää perimättä.

29 §

Kohtuullistaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi 25—28 §:ssä tarkoitettua päätöstä tehtäessä päättää, että avustukselle laskettava korko osittain tai kokonaan jätetään takaisin perimättä, jos takaisinperintä on avustuksen saajan olosuhteissa tapahtuneisiin muutoksiin tai takaisinperinnän perusteena olevaan menettelyyn nähden kohtuutonta.

30 §

Takaisinperinnän määräaika

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tehtävä 25—28 §:ssä tarkoitettu päätös viipymättä, kun sen tietoon on tullut sellainen seikka, jonka nojalla avustuksen maksamisen keskeyttämiseen tai lopettamiseen taikka avustuksen takaisinperintään voidaan ryhtyä.

Avustuksen, sille maksettavan koron tai viivästyskoron takaisinperintään ei saa enää ryhtyä, kun kymmenen vuotta on kulunut

avustuksen viimeisen erän maksamisesta. Jos takaisinperittävää avustusta koskee 19 §:n 2 momentissa tarkoitettu käyttöaika, kymmenen vuoden määräaika lasketaan tämän ajan päättymisestä.

Päätös voidaan tehdä 2 momentissa säädetyn kymmenen vuoden määräajan jälkeenkin, jos Euroopan unionin lainsäädännössä sitä edellytetään.

6 luku

Erinäiset säännökset

31 §

Muutoksenhaku

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätökseen saa vaatia oikaisua päätöksen tehneeltä viranomaiselta siten kuin hallintolaissa säädetään.

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee avustuksen maksamisen keskeyttämistä tai lopettamista taikka avustuksen takaisinperintää, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Hallinto-oikeuden muuhun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

32 §

Täytäntöönpano

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää. Edellä 26—28 §:n nojalla tehty lainvoimainen päätös on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2021.

Tämän lain 17—32 §:ää sovelletaan tämän lain nojalla myönnettyyn avustukseen myös lain voimassaoloajan päätyttyä. Lain 17 §:ää ei kuitenkaan sovelleta 31 päivän joulukuuta 2022 jälkeen, ellei avustusta rahoiteta yksinomaan kansallisista varoista.

Tällä lailla kumotaan valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi annettu laki (1336/2006).

34 §

Siirtymäsäännökset

Tällä lailla kumottua lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan niiden nojalla myönnettyyn avustukseen. Maksamisen keskeyttämiseen, valvontaan, tarkastuksiin, tietojen saamiseen ja tietojen luovuttamiseen sovelletaan kuitenkin, mitä niistä tämän lain 18 ja 20—23 §:ssä säädetään.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksessa tämän lain voimaan tullessa vireillä olevaan hakemukseen sovelletaan tätä lakia.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2013

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Työministeri *Lauri Ihalainen*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ EDITA PRIMA OY / EDITA PUBLISHING OY ISSN 1455-8904 / 1237-3419 (painettu)